

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

haanden som den voksende Vejtrafik gør en hurtigere og mere effektiv Rydning nødvendig, gaar Lovforslaget ud paa, at Naturalarbejdet skal have en betydelig mere tilbagetrukken Stilling end hidtil. Paa Amtsvejene kan Naturalarbejdet vel fremdeles anvendes, men kun, hvor Maskinrydning og Anvendelse af lejet Arbejdskraft ikke er i Stand til at løse Opgaven. Hvor der ikke kan tilvejebringes tilstrækkelig lejet Arbejdskraft, kan Pligtarbejde efter de i Lovforslaget indeholdte Regler bringes i Anvendelse. For Bivejenes Vedkommende afgør Sogneraadene, om Snekastningen skal udføres helt eller delvis som Naturalarbejde eller ved Hjælp af lejet Arbejdskraft.

For at gøre Anvendelsen af lejet Arbejdskraft mindre byrdefuld for Kommunerne er der endvidere i Lovforslaget indført en Bestemmelse om, at der af Motorafgifterne forlods udredes Halvdelen af de med Anvendelse af lejet Arbejdskraft forbundne Udgifter, for saa vidt Arbejdet udføres paa visse nærmere angivne Betingelser.

For det første skal som Arbejdskraft fortrinsvis anvendes Familieforsørgere og blandt disse atter fortrinsvis Lønarbejdere. Dernæst skal Arbejdet vederlægges med den Betaling, der i Henhold til Overenskomst er fastsat mellem Arbejdsgivere og Arbejdere for tilsvarende Arbejde eller, hvor saadanne Aftaler ikke foreligger, efter den almindelige Landsoverenskomst mellem de paagældende Arbejdere og Arbejdsgivere.

For saa vidt den lejede Arbejdskraft antages paa disse Betingelser, dækkes altsaa Halvdelen af Udgiften forlods af Motorafgifterne, medens Resten kan opføres blandt de regnskabsmæssige Vejudgifter og saaledes medregnes ved Fastsættelsen af Kommunens Andel i Motorafgifterne. Det samme gælder i øvrigt alle øvrige Udgifter i Anledning af Snerydning.

For at imødekomme Krav fra Landbrugskredse, gaaende ud paa, at Naturalarbejde bør kunne ydes af de snekastningspligtige Ejendomme, uden at Driften af disse lider Afbræk, foreslaas det tillige at lovfæste en Ordning, der tager Sigte paa at sikre Landbrugsejendommene mod at skulle afgive mere Mandskab, end Ejendommene under fornøden Hensyntagen til deres Drift kan afse.

Jeg skal endnu nævne en af Lovforslagets vigtigere Paragraffer, § 18, der hjemler Kommunerne Adgang til paa de til Vejene stødende Arealer at træffe Foran-

staltninger saavel af midlertidig som af permanent Karakter, der kan forebygge Snelæg paa Steder, hvor Vejene efter de indvundne Erfaringer er særlig udsatte for at fyge til, f. Eks. ved Anlæg af Snevolde og Anbringelse af Sneskærme.

Medens Lovforslaget for Købstædernes Vedkommende i det væsentlige opretholder den gældende Ordning, der stort set har virket tilfredsstillende, er der i Landdistrikterne al Grund til at gennemføre de ret betydelige Ændringer, der findes i Lovforslaget; og for saa vidt de kommunale Myndigheder i Tide organiserer og tilrettelægger en virkelig Snerydningstjeneste, hvilket er Forudsætningen, er det min Opfattelse, at Lovforslaget, som det nu foreligger vedtaget af det andet høje Ting, vil medføre en meget betydelig Forbedring af den nugældende Ordning.

Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Hans Hansen: Gennem den Periode, i hvilken Biltrafikken har udviklet sig saa stærkt, har Rigsdagen ikke faa Gange beskæftiget sig med Lovforanstaltninger, der skulde tjene til at skabe forbedrede Forhold inden for vort Vejnæt. Det maa derfor siges at være paa Tide, at man ogsaa faar moderniseret Snekastningsloven.

Langt den største Del af de henved 200 000 Motorkøretøjer, vi har her i Landet, tjener jo nyttige Formaal i Samfundsmaskineriet, og hvad enten det nu drejer sig om Befordring af Personer, Raastoffer eller Færdigvarer, vil en Standsning i denne Trafik en Dag eller blot enkelte Timer kunne faa meget følelige Følger. Derfor maa det hilses med Tilfredshed, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har fremsat dette Lovforslag om Ændring og dermed Forbedring af de bestaaende Forhold med Hensyn til Snerydning.

I Lovforslagets § 16 slaas det fast, at Snekastningen skal finde Sted hurtigst muligt, og at Snekastningen skal udføres tilbørligt. Jeg tror, det er heldigt, at der for Fremtiden finder en Deling Sted med Hensyn til, hvilke Myndigheder der skal sørge for Snekastningen, saa at det bliver Amtskommunerne, der skal sørge for Landevejene, medens Sognekommunerne skal sørge for Bivejene. Landevejene skal i den Udstrækning, det er muligt, ryddes ved Hjælp af Snerydningsmaskiner og i øvrigt ved lejede Folk. Kun hvis der ikke kan skaffes tilstrækkeligt Mandskab, maa Arbejdet med Snerydning paa Landevejene foregaa som Pligtarbejde.